

“आषाढ्यां समनुलिताधिवासितानाम् अन्ये दुर्यद-
धिकतासुपैति वीजम् । तद्दुर्द्धर्भवति न जायते यदूनं
मन्त्रोऽस्मिन् भवति तुलाभिमानाय । स्रोतव्या मन्त्र-
योगेन सत्या देवी सरस्वती । दर्शयिष्यसि यत्सत्यं सत्ये
सत्यव्रता ह्यसि । येन सत्येन चन्द्राकौ यहा ज्योतिर्ग-
वास्तथा । उत्तिष्ठन्तीह पूर्वेण पश्चादस्तं व्रजन्ति च ।
यत्सत्यं सर्वत्रेष्टु यत्सत्यं यज्ञवादिषु । यत्सत्यं त्रिषु लो-
केषु तत्सत्यमिह दृश्यताम् । ब्रह्मणो दुहिते चासि त्वमा-
दित्वेति कीर्तता । काश्यपी गोमते चैव नामतो वि-
श्रुता तुला । सौमं चतुःस्रककसिजवत् पङ्कजं शिक्य-
कवक्षमस्याः । स्रजप्रमाणं च दशाङ्गुलानि पङ्केय कक्षो-
भयशिक्यमध्ये । याम्ये शिक्ये काश्यपं सज्जिवेश्म
शेषद्रव्याण्युत्तरेऽम्बुनि चैवम् । तोयैः कौष्यैः स्यान्दिभिः
सारचैश्च दृष्टिहीना मध्यमा चोत्तमा च । दलैर्नामा
गोहवाद्याश्च लोम्ना हेम्ना भूपाः सिक्यकेन हिजाद्याः ।
तद्दृष्ट्वा वर्षमासा दिग्घ्नं शेषद्रव्याण्युत्तरेऽम्बुनि स्थितानि ।
कैनी प्रधाना रजतेन मध्या तयोरन्तर्भागे खदरेण काया ।
वित्तः पुमान् येन शरेण वा वा तुला प्रमात्रेण भवेद्दि-
नसिः । हीनस्य नाशोऽभ्यधिकस्य दृष्टिस्तुल्येन तुल्यं
तुलितं तुलायाम् । एतन्तुलाकोशरहस्यस्रजं प्राजेशयोगे-
ऽपि नरो विदध्यात् ।

तुलाकूट न० ६ तुलापानस्य कूटे । प्रस्तमानापेक्षया न्यून-
तापादने । तुलायां कूटं यस्य । २ तत्कारिणि पुराणे च
“मानकूटं तुलाकूटं कण्ठमोठं निपीड्य” काशी० दक्ष०
स्वकिङ्करं प्रति यमवाक्यम् ।

तुलाकोटि(टी) स्त्री तुलया तुलां वा कोटयति कूट-परि-
तापे-इन् वा स्त्रीम् । नूपुरे, “तुलाकोटिकाचैः कुसुमश-
रसुजागरयति” उद्भूतः । “स्रजस्तुलाकोटिनिनादको-
मलः” भाषः ।

तुलाकीय पु० तुला कोश इ३ । तुलायां भाषिष्यहानिहृदि-
चापनार्थतुलाकूपे मानदण्डभेदे इ० स० वाक्यं तुलायन्त्रे
दृश्यम् । २ तुलया परीक्षणे च मितान् ।

तुलादान न० तुलया खदेहमात्रेण दानम् । तुलापुरुषसंज्ञके
महादाने मत्ततुलादानादिपद्धतौ तत्प्रयोनो दृश्यः ।
तुलाधट पु० तुलायै तोलनाय धटः । तुलाधारदण्डे त्रिका०
तुलाधर लि० तुलाया कोनदण्डस्य धरः छ-कच् । १ बाणिकके,
२ तुलाराशौ, ३ तुलादण्डधारके लि० सेदि० ।

तुलापुरुष पु० मोक्षयुक्त महादानेषु चाद्ये महादाने तत्-

प्रकारः सत्सु पु० २७३ क० उक्तो यथा “आषाढः सत्यवर्षाभि-
महादानानुकीर्तनम्” इत्युपक्रमे । “आषाढानु सर्वदा-
नानां तुलापुरुषसंज्ञकम्” महादानानि विभज्य उक्तं यथा
“सत्सु उवाच । यानि मोक्षानि पुद्गलानि महादानानि
षोडश । तानि ते कथयिष्यामि यथावदनुपूर्वगः ।
तुलापुरुषयागोऽयं वेधामादौ विधीयते । अयने विषने
पुण्ये व्यतीपाते दिनचये । युगादिप्रपरागेषु तथा
मन्त्ररादिषु । सङ्क्रान्तौ वैष्णवदिने चतुर्दश्य-
दमीषु च । सितपद्मदशीपर्वहादशीष्वटकास्तु च ।
यत्तोत्सवविधाहेषु दुःखप्रादुर्भुतदर्शने । इत्यत्राङ्गण
लाभे वा श्रद्धा वा यत्न जायते । तीर्थं वायतने वापि
तङ्गागे रुचिरे तथा । महादानानि देयानि संसार-
भयभीदणा । अस्मिन् जीवितं यस्मात् वयं चातीव
चञ्चलम् । केयेष्वेव मृहीतः सन् मृत्युना घर्म्मसा-
चरेत् । पुण्यां तिथिमघासाद्य कत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
षोडशारत्निपालन्तु दण द्वादश वा करान् । मण्डपं कार-
येद्दिहान् चतुर्भस्त्रासनं बुधः । सप्तहस्ता भवेद्देदी मध्ये-
पञ्चकरा तथा । तन्मध्ये तोरणं कुर्यात् सारदारुमयं
बुधः । कुर्यात् कुण्डानि चत्वारि चतुर्दिषु विचक्षणः ।
समेखलायोनियुतानि कुर्यात् सम्पूर्णकुण्डानि सहा-
सनानि । सुताम्बुपादद्वयसंयुतानि सप्तपञ्चालाणि
सुविष्टराणि । हस्तप्रमाणानि तिलाज्जपपुष्पोपहा-
राणि सुशोभनानि । पूर्वोत्तरे हस्तमिताश्च वेदी यहा-
दिदेवेश्वरपूजनाय । अक्षार्चनं ब्रह्मविद्यास्तु तानां तत्त्वैव
कार्यं फलमाप्त्यवस्थैः । लोकेशवर्णाः परितः पताका-
मध्ये ध्वजः किङ्किणिकायुतः स्यात् । द्वारेषु कायांश्च
च तोरणानि चत्वार्यपि क्षीरपनस्यतीनाम् । द्वारेषु
कुण्डाद्वयमत्र कार्यं स्रग्भूपाप्वररत्नयुक्तम् । शालेकुदी
चन्दनदेवदारुक्षीप्रक्षिप्तम्रियकाञ्चनोत्तमम् । स्रग्भूपा
हस्तयुगायकात् कत्वा दृढं पञ्चकरोष्णितम् । तदनन्तरं
हस्तचतुष्टयं स्यादयोत्तराङ्गं तदङ्गमेव । समानजातिश्च
तुलापलम्प्रा हैमेन मध्ये पुरेषेण सुता । देख्यैश्च
वा हस्तचतुष्टयं स्यात् प्रयुत्तमस्यास्तु दशाङ्गुलानि ।
सुवर्णसुवामरकाः तु कायां वा लोहपाशद्वयस्रज्जुवाभिः ।
सुता सुवर्णेन तु रत्नमाकाशविभूषिता सात्यविशेषमाभ्याम् ।
चक्रं बिम्बेदारिजगर्भयुक्तं गानारजोभिर्भुवि पुष्पकी-
र्णम् । वितानकक्षोपरि पञ्चवर्णं संस्थापयेत् पुष्पफ-
लोपशोभम् । कर्णमणिजो वेदविदश्च कायाः सुवर्ण-